

vil fra nu af staa under Europas Beskyttelse».

Opraabet, som slutter med en Skildring af de Uretfærdigheder og Grusomheder, der begaas i russisk Polen, er ogsaa bleven sendt til Formanden for »*Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund*«. Desværre

formaar danske 'Kvinder jo intet' andet i denne Sag end at udtrykke den varmeste Medfølelse for den ulykkelige polske Nation og haabe, at de polske Kvinders Tro paa det Godes Magt til at besejre Uretten maa retfærdiggøres.

Hvad har Kvinder naaet i de sidste 40 Aar, og hvad har de endnu tilbage at naa?

Fra Københavns-Kredsens Møde den 28. Septbr. 1911.

(Fortsat).

Læge Regina Petersen:

Det var i 1874, at en modig og handle-dygtig Kvinde brød den første Bresche i en af de mange Privilegiets Mure, som Mænd — til umaadelig Skade for en naturlig Samfundsudvikling — har været Mestre i at oprejse ikke blot mellem sig og Kvinderne, men ogsaa i høj Grad mellem sig selv indbyrdes, og som det i lange Tider vil blive Kvindernes største og betydningsfuldeste Opgave at arbejde paa at nedbryde.

Det var altsaa i Begyndelsen af Aaret 1874, at en Kvinde indgav Ansøgning til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om Tilladelse til at studere Medicin ved Københavns Universitet. Dette gav Stødet til en Række vidtløftige Forhandlinger mellem de høje og lærde Herrer. Sagen vandrede fra Ministerium til Konsistorium og fra Konsistorium til de forskellige Fakulteter, tilbage til Konsistorium, der gav Indberetninger til Kultusministeriet. Her udarbejdedes der saa — dog først efter en indhentet Udtalelse af Justitsministeriet — et Udkast, der (efter Forelæggelse i de enkelte Fakulteter og Konsistorium) blev gjort til Genstand for Afstemning i den akademiske Lærerforsamling og endelig efter c. 1½ Aars Forløb udstedtes den kgl. Forordning af 25. Juni 1875, hvorefter det tillades Kvinder at erhverve akademisk Borgerret ved Københavns Universitet.

Indenfor det medicinske Fakultet afgaves der en Flertalserklæring og en Mindretalserklæring. Denne sidste er i en fornøden Omskrivning i formildet Form gengivet i Universitetets statistiske Aarbog. Man anser det i denne Mindretalserklæring for at

blive til ubodelig Skade og at ville medføre meget beklagelige Forhold for vort Universitet, naar dets Bestemmelser forandres i en saadan Hensigt. Og hvad der navnlig maatte opfordre til af al Magt at modarbejde Kvinders Indtrængen mellem de medicinske Studerende, var Hensynet til disse og den almindelige Sømmelighedsfølelse, og at de studerende paa Grund af denne vilde være stemte imod Kvindernes Indtrængen var forklarligt nok. Det var endivere glædeligt at se, at der baade i England og Amerika videnskabeligt bevistes, at Kvinden aldrig kunde vinde Mandens Evner, men kun opnaaede at miste alle de Kvindekønnet tilhørende Fortrin og særegne Begavelser og gjordes uskikket til sin Bestemmelse her i Livet, hvilket hun vitterligt kun opfyldte som Mandens Hustru. Og Erklæringen sluttes endelig i Udtryk, der virker uhyggelige i al deres Brutalitet: Den offentlige Prostitution er et nødvendigt Onde, kvindelige Medicinere et unødvendigt Onde. Der var dog kun en eneste Mand, der mente at maatte fremkomme med en saadan Mindretalserklæring. I Modsætning til denne virker Flertalserklæringen ved sin kølige og værdige Ro. Den mener at maatte tilraade Kvinderne en omhyggelig Prøvelse, naar de vilde følge et formentligt Kald til at virke som Læge, men da der baade fra ældre og nyere Tid haves enkelte Eksempler paa, at Kvinder have opnaaet at indtage et hæderligt Standpunkt baade i selve Lægevidenskaben og dens praktiske Udøvelse, vilde det være ubilligt at nægte Kvinder, som alvorligt attraa det, Adgang til at udvide deres Evner og erhverve sig Kundskaber i denne Retning. — Og